

РЕШЕНИЕ

№ 4863

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10221** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 – чл.201, вр.чл.54, ал.5 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя П. Г., срещу Заповед №03-РД/2851 от 14.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е отказано финансиране по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г, на основание 20а ал.2 от ЗПЗП и чл.41 ал.1,чл.38 ал.1 т.2 във вр. с чл.8 ал.2 т.2 и т.6 от НАРЕДБА № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. в приложимата ѝ редакция ДВ, бр. 84 от 30.10.2015 г., в сила от 30.10.2015 г., изм., бр. 92 от 27.11.2015 г., в сила от 27.11.2015 г. съгласно §31 от ПЗР на Н. на наредба № 20 от 27.10.2015 г. Твърди се в жалбата ,че издателя на акта съществено е нарушил процесуалните правила и не е спазил установената форма, съгл.чл.59 ал.2 от АПК.Конкретизира ,че акта не съдържа мотиви относно фактическото и правно основание за постановяването му,а само бланкетно изброява нарушените правни норми. Посочва се ,че включването на дружеството – заявител в регистър „Сигнал за нередности“ със съмнения за измама и декларирани неверни данни, както и в регистър „Лоши вземания“ по други заявления подадени от дружеството не може да бъде основание за отказ от финансиране на процесното заявление,доколкото не е установено по надлежния ред наличието на престъпни и други противоправни действия от страна на жалбоподателя, както изисква принципа

за истинност ,визиран в чл.7 от АПК.Пространно изяснява по всяко от посочените в обжалваната заповед заявления ,какви действия са предприети и какъв е крайния резултат от тях.Моли да се отмени изцяло като незаконосъобразна Заповед №03-РД/2851 от 14.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е отказано финансиране по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г.

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв. З. ,която поддържа жалбата . Развива подробни доводи в писмени бележки от 27.05.2021г . Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адв.възнаграждение заплатено от ответника.

Ответникът – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ се представлява от адв.П. с пълномощно по делото,който намира оспорения адм.акт за правилен и законосъобразен,постановен в съответствие с административно-производствените правила.

Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адв.възнаграждение заплатено от жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото ,че дружеството [фирма] е подало инвестиционното намерение с ИД № 22/04/2/0/00139 на 16.12.2015г. за закупуване на оборудване за месопереработка“ , в УПИ I, кв. 4 по плана на [населено място], като стойността на разходите по проекта възлиза на 5 749 600.00 лв. без ДДС . Заявлението за подпомагане се подава по подмярка 4.2. Наредба № 20 от 27.10.2035 г. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. „Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.. определен със Заповед № РД 09-781 от 06.11.2015 г. на Министъра на земеделието, храните и горите и включва разходи за закупуване на спираловиден тунел за печене и варене, спиратовиден фризер, роботизирана система за водно нарязване и разходи за бизнес план.

При обработката на заявление за подпомагане № 22/04/2/0/00139 на [фирма] е установено, че кандидата фигурира в Регистър „Сигнали за нередности", към ДФ „Земеделие" със съмнение за измама и декларирани неверни данни,което обстоятелство също не се оспорва от страните . Жалбоподателя обаче,възразява че вписването му в регистъра за сигнали за нередности ,в регистър „Лоши вземания“ и всякакви съмнения за измама и злоупотреба с европейски средства по предходни заявления , са ирелевантни към допустимостта на новото заявление и е необходимо наличието на основание за предходните твърдения да е доказано по безспорен начин от съответните компетентни органи.

За да откаже финансиране по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г , ответника в настоящия процес е изложил следните фактическите основания, послужили за издаване на оспорваната заповед:

- заявление за подпомагане с ИД № 23/121/05606 от 22.082012 г. е с нарушение «Декларирани неверни данни" и със заключение „Сигнал до компетентен орган";
- заявление за подпомагане с ИД№ 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015 г. е с нарушение „Съмнение за измама" и със заключение „Сигнал до компетентен орган";
- сигнал с вх. № 02-6500/6805 от 13.07.2016г. с описано нарушение „Изкуствено

създадени условия, използване на подставени лица" и със заключение „Сигнал до компетентен орган".

При извършените административни проверки е установено, че кандидата фигурира и в Регистър „Лоши вземания" - има обявено лошо вземане, като е изготвен доклад за нередност, ведно с изчисление за лошо вземане /стр.313-319 от делото / .

В оспорения акт се пояснява още ,че за заявление за подпомагане с ИД № 23/121/05606 от 22.08.2012 г. на кандидата [фирма] е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане с № на ДФЗ 01-2600/3956 от 21.06.2016г., в който ДФ „Земеделие" подробно е изложил правни и фактически доводи за издаването му. В акта е посочено, че въз основа на установената фактическа обстановка и при съобразяване с допълнително представените -документи и обяснения от страна на ползвателя ДФ „Земеделие", счита, че е налице неизпълнение от страна на ползвателя на помощта на нормативни и договорни задължения и в частност на:

- нормативно заложените в чл. 48, ал. 1, т. 1 и 4 от Наредба №8 от 03.04.2008г. и договорно уговорените в т. 4.23, б. „а" и б. „г" от договора задължения да използва подпомаганите активи по предназначение и да не преустановява подпомаганата дейност поради други причини, освен изменящите се сезонни условия за производство в рамките на период от 5 години, считано от сключване на договора, което представлява самостоятелно основание за изискуемост на изплатената финансова помощ;

- договорното задължение, уговорено в т. 4.33 от договора (нова, въведена с Анекс № IV от 17.12.2015г. и Анекс V от 25.03.2016г.) в срок до 31.03.2016г. да насили животновъдния си обект и поддържа за период до изтичане на 5 години от сключване на договора общо 13 500 броя патици.

На кандидата „Лик Ф. БГ" Е. е изплатена финансова помощ по договор №23/121/05606 от 13.03.2013 г. в размер на 1 286 531,70 лв. Акта за установяване на публично държавно вземане, представляващо недължимо платено плащане по договор № 23/121/05606 от 13.03.2013 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка„Модернизирание; на. земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, е в размер на 1 286 531,70 лв. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 6 от Наредба №20 от 27.10.2015 г. не се подпомагат кандидати/бенефициенти, при които за представляващия ги, негов законен или упълномощен представител е налице някое от обстоятелствата, а именно доказано виновно не са изпълнили свое задължение по договор за предоставяне на финансова помощ, сключен с РА, което е довело до пълен

отказ от изплащане на безвъзмездната финансова помощ по подадено искане за плащане/заявка за плащане или до претенция на РА за възстановяване на изплатенабезвъзмездна финансова помощ по договора, когато неизпълнението засяга повече от 50 на сто от стойността на изплатената по договора безвъзмездна финансова помощ, включително когато неизпълнението е констатирано при проверки, одити или разследвания, проведени от Европейската служба за борба с измамите,

Европейската сметна палата или други компетентни органи.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна: Обжалва се подлежащ на оспорване административен акт. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за който е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално

допустима. Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
В настоящия казус ответника е постанови решението си в противоречие с чл. 59 ал.2 т.4 от АПК , което е основание по чл. 146 т.2 от АПК за неговата отмяна. Съдебната практика е категорична ,че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката. Този документ обаче, следва да е приобщен към акта, като бъде упоменат в него,каквото препращане в случая липсва. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа ,нито в съдебната фаза да изяснява факти , които не са намерили отражение в оспорения акт. В оспорваната заповед е посочено правно основание, което не съответства на фактическите основания изложени в същата и доказателствата приложени по делото. Посочва се в оспорената заповед , че същата се издава на основание чл. 20а, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 41, ал. 1, чл. 38, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8, ал. 2. т. 2 и т. 6 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (приложими по отношение на заявления за подпомагане, подадени преди влизането в сила на Н. на Наредба № 20 от 27.10.2015г., обн. ДВ. бр. 102 в сила от 22.12.2017г, съгласно §31 от Преходните и заключителни разпоредби на Н. на Наредба № 20 от 27.10.2015г.) Съгласно цитирания § 31 „ За заявления за подпомагане, подадени преди влизането в сила на тази наредба, се прилагат досегашните условия и ред, както и § 4 относно чл. 8, § 6, т. 3 относно чл. 15, ал. 5, т. 7 – 9, § 15 по отношение на чл. 41ж, § 16 по отношение на чл. 52, ал. 7, § 17 относно чл. 60, ал. 1, т. 5 и 6, § 21 относно приложение № 2а, § 28 относно приложение № 13 и § 29 относно приложение № 14 „, т.е приложимия подзаконов адм.акт в настоящия казус е НАРЕДБА № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. в приложимата ѝ редакция ДВ, бр. 84 от 30.10.2015 г., в сила от 30.10.2015 г., изм., бр. 92 от 27.11.2015 г., в сила от 27.11.2015 г. съгласно §31 от ПЗР на Н. на наредба № 20 от 27.10.2015 г.

В действителност ,видно от съдържанието на оспорената заповед , като относими са посочени две правни норми - чл.38 ал.1 т.2 във вр.с чл.8 ал.2 т.2 и т.6 от НАРЕДБА № 20 от 27.10.2015 г и чл.38 ал.1 т.7 във вр.с чл.8 ал.2 т.2 и т.6 от същата . Всяка от тези разпоредби обаче има различен фактически състав и е абсолютно необходимо адм.орган да ги отграничи и съотнесе към конкретните факти ,установени в хода на проверката по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г,подадено от жалбоподателя.

В случая ответника не е конкретизирал коя от хипотезите на чл.38 от Наредбата е налице,за да може жалбоподателя да е наясно ,защо му е отказано финансиране по проекта. Съгласно чл.38 ал.1 т.2 от Наредба №20/2015г ,пълен или частичен отказ от финансиране се постановява при несъответствие с целите и изискванията към кандидатите, дейностите, проектите и заявените разходи, определени в тази наредба, а съгласно т.7 от същата разпоредба – при установяване на обстоятелствата, посочени в чл. 8, ал. 3, 4 и 6, както и непредставяне на някой от документите в срока по чл. 36, ал.

3.

Разпоредбата на чл.8 ал.3,4 и 6 от Наредбата от своя страна ,също предвижда няколко хипотези :

- Ал.3 „ Не се предоставя финансова помощ в случай, че представляващият кандидата/ползвателя на помощта едноличен търговец, търговско дружество или юридическо лице и член/ове на управителния им орган, както и временно изпълняващ такава длъжност, включително прокурист или търговски пълномощник, както и лицата с правомощия за вземане на решения или контрол по отношение на кандидата/ползвателя на помощта, попадат в някоя от категориите, определени в чл. 106, параграф 1, чл. 107, параграф 1 и чл. 109, параграф 2, буква "а" от Регламент (ЕС, Е.) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Е.) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L, бр. 298 от 26 октомври 2012 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС, Е.) № 966/2012".

-ал.4 „Не се предоставя финансова помощ на кандидати/ползватели на помощта: 1. при които представляващият кандидата/ползвателя на помощта едноличен търговец, търговско дружество или юридическо лице и член/членове на управителния им орган, както и временно изпълняващ такава длъжност, включително прокурист или търговски пълномощник, е свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси с лице, заемашо публична длъжност в Управляващия орган или Разплащателната агенция (РА), което е участвало при одобряването на заявлението за подпомагане;

2. които попадат в случаите по чл. 21 или 22 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

- ал.6 „Не се предоставя финансова помощ на кандидати/ползватели на помощ, които са включени в Централната база данни на отстраняванията по чл. 108 от Регламент (ЕС, Е.) № 966/2012.“

Цитирането на правни норми в оспореното решение не може да се приеме за мотиви на акта. Не са посочени конкретни факти , които да обуславят приложимостта им. Липсата на яснота ,коя от множеството хипотези , посочени единствено с цифровата им номерация в приложимия подзаконов нормативен акт – Наредба № 20 / 2015г на МЗХГ е установена и неотносимостта на твърдените от органа като установени факти към посочените правни норми е основание за материална незаконосъобразност на оспорения пред настоящата инстанция административен акт, което налага неговата отмяна.

Основателно е възражението на жалбоподателя ,че вписването в регистър „Сигнали за нередности“ и Регистър „Лоши вземания“ не е достатъчно основание да се откаже финансиране , доколкото не е установено от компетентните държавни органи , наличието на престъпни и други противоправни действия от страна на жалбоподателя,както изисква принципа за истинност, визиран в чл.7 от АПК.

Единствено органите на Прокуратура имат правомощия да установят дали е налице измама или конкретен документ е такъв с невярно съдържание.

В обжалвания административен акт не са посочени конкретни данни за това има ли образувано наказателно производство и срещу кого, какви са фактите -предмет на разследване, в какъв времеви период са настъпили, какви са тези престъпни обстоятелства, какъв е техният характер, относими ли са към процесното заявление за подпомагане и имат ли връзка с действията по изпълнение на договора. Само

подаването на сигнал до компетентните органи не е основание да се приеме, че в хода на административното производство е разкрито престъпно обстоятелство. От приетите по делото доказателства не става ясно в какво точно се изразяват сигналите за нередности фигуриращи в цитираните в оспорената заповед регистри. Твърдението на ответника, че: „...няма как да бъде одобрена инвестиция на ползвател, за който са налице данни за вписване в горепосочените регистри, както и наличието на основателни съмнения за измама.“ са голословни и не почиват закона. Съдът не споделя тезата на защитата на ответника, че достатъчно основание за отказ от финансиране е самото „съмнение за нередност“. Колкото и да настоява, че съмнението за нередност е „основателно“, то докато същото не се потвърди от компетентните държавни органи си остава предположение, вероятна хипотеза, която не може да игнорира презумпцията за невинност.

В хода на настоящето съдебно производство, жалбоподателя представи доказателства установящи, че по първото посочено от административния орган Заявление за подпомагане с ИД 23/121/05606 от 22.08.2012г. е налице сключен договор за № 23/121/05606 от 13.03.2012г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ от ПРСР за периода 2007-2013г. В договора е уговорено, че при неизпълнение на задълженията в уговорените за това срокове, ползвателят дължи връщане на получената по договора финансова помощ. На 22.12.2015г. в полза на жалбоподателя е извършено плащане в размер на 1 286 531,70 лева. След извършени проверки по заявлението е установено от административния орган неизпълнение на задълженията по договора и е издаден Акт № 01-2600/3956/21.06.2016г. за установяване на публично държавно вземане в размер на 1 286 531,70 лева издаден от Изпълнителния директор на ДФ Земеделие. Срещу Акт № 01-2600/3956/21.06.2016г. е подадена жалба от страна на Н. Ф. БГ Е., въз основа на което е образувано адм.дело № 7922/2016г., 31 състав, по описа на АССГ. С Решение № 4869/17.07.2018г. съдът отменя Акт № 01-2600/3956/21.06.2016г. за установяване на публично държавно вземане, издаден от изпълнителния директор на ДФ Земеделие. По касационна жалба от ДФЗ срещу първоинстанционното решение е образувано адм.дело № 12772/2018г., Осмо отделение, по описа на ВАС. Съставът на ВАС с Решение № 4467/26.03.2019г. отменя решение № 4869/17.07.2018 г., постановено по адм. д. № 7922/2016г. по описа на АССГ и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Сред връщането на делото в АССГ е образувано адм.дело 3933/2019г., 58 състав, по описа на АССГ. От събраните по делото доказателства се установи, че Акт № 01-2600/3956/21.06.2016г. не е влязъл в сила, т.е. по отношение на Н. Ф. БГ Е. няма влязъл в сила административен акт и/или съдебно решение което да установи наличие на установено публично държавно вземане и да бъде вписан в Регистър „Лоши вземания“.

По второто посочено от административния орган Заявление за подпомагане с ИД 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. има издадена Заповед № ОЗ-РД/2810 от 10.07.2018г. издадена от Изпълнителния директор на Държавен Фонд Земеделие с което е отказано финансирането на заявлението, тъй като същото:

- не отговаря на разпоредбата на чл.8 ал.1 т.2 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. за наличие на стандартен производствен обем на стопанството от 8000 евро като критерий за допустимост по мярката;

- в противоречие с разпоредбата на чл.137 ал. 1 от ЗВМД и в тази връзка не отговаря на разпоредбата на чл. 8 ал. 1. т 3. буква „а" от Наредба № 9 от 21.03.2015г. за наличие на приходи от земеделска дейност за предходната стопанска година като критерий за допустимост по подмярката;

- със съмнение за изкуствено създадени условия, съгласно чл.11 от Наредба № 9 от 21.03.2015г.

Срещу Заповед № ОЗ-РД/2810 от 10.07.2018г. е подадена жалба, по която е образувано адм.дело № 12129/2018г., 36 състав, по описа на АССГ, по което е постановено Решение № 397/20.01.2020г, отменящо оспорената заповед, като незаконосъобразна и е върнал делото като преписка на Изпълнителния директор на ДФ Земеделие за произнасяне съобразно указанията на съда, т.е. по отношение на Н. Ф. БГ Е. няма влязъл в сила административен акт и/или съдебно решение което да установи наличие на съмнение за измама и да фигурира в Регистър „Сигнали за нередност". От събраните по делото доказателства, се установи че сигнал с вх.№ 02-6500/6805 от 13.07.2016г. с описано нарушение „Изкуствено създадени условия, използване на подставени лица" и със заключение „Сигнал до компетентен орган" е прекратен от компетентните органи с Постановление за прекратяване на наказателно производство от 24.08.2018г. по пр.пр. № 11467/2016г. по описа на СГП, т.е. и по този сигнал по отношение на Н. Ф. БГ Е. няма влязъл в сила административен акт и/или присъда което да установи наличие на изкуствено създадени условия, използване на подставени лица и да фигурира в Регистър „Сигнали за нередност".

Както беше посочено по-горе неправилно се тълкува от административния орган, че вписването в Сигнали за нередности и Регистър Лоши вземания не е свързано с обстоятелството дали административните актове са влезли в законна сила . Дори самия административен орган никъде не сочи, че съмнението за измама следва да се възприема като осъществяване фактическият състав на някое престъпление. Ако се приеме обратното т.е да не се държи сметка за

безспорна установеност и то от компетентните органи на възникването на конкретни факти от обективната действителност водещи до незаконосъобразно разходване на европейски средства ,би се стигнало до необосновани препядстване на инвестициите по съотв.програма , а това не е целта на същата .

За пълнота следва да бъде отбелязано, че нито от изложеното в обжалвания административен акт, нито от представените по делото доказателства става ясно в какво точно се изразяват сигналите за нередности фигуриращи в Регистър „Сигнали за нередности“, цитирани в оспорваната заповед. Докладните записки ,на които се позовава защитата на ответника в писмените бележки ,освен че липсват по преписката , то и адм.акт не препраща към такива и е недопустимо на този етап от производството да се допълват мотивите с констатации по някакви неконкретизирани докладни записки .

С оглед на гореизложеното , съдът намира че жалбата на [фирма], представлявано от управителя П. Г., срещу Заповед №03-РД/2851 от 14.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е отказано финансиране по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г е основателна и същата следва да се отмени като незаконосъобразна. Предвид това ,че административното производство е образувано по искане на жалбоподателя,следва адм.преписка да се върне на адм.орган за мотивирано произнасяне по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г ,подадено от [фирма], представлявано от управителя П. Г.

При този изход от процеса ответника ще следва да заплати внесената от жалбоподателя ДТ от 1700лв и 500лв – адв.възнаграждение съгласно чл.8 ал.2 т.7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и направеното възражение за прекомерност на адв.възнаграждение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №03-РД/2851 от 14.09.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на [фирма], представлявано от управителя П. Г. е отказано финансиране по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г и ВРЪЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ Земеделие за мотивирано произнасяне по заявление с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г ,подадено от [фирма], представлявано от управителя П. Г.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие „ чрез адв. П. да заплати на [фирма], представлявано от управителя П. Г. сумата 2300лв – разноси по делото , откоято сума 1700лв –държавна такса и 500лв –адв.възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: